

Hírlevél

2005. július
IX. évfolyam

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

Életet az éveknek!

A nyugállományú katonák hatodik országos fóruma

Nagy várakozás előzte meg a nyugállományú katonák és a honvédségi nyugdíjasok (katonaözvegyek, közalkalmazottak) országos tanácskozását, hiszen az obsitosok száma több tízezer fő, és az elmúlt években számos megoldásra váró probléma halmozódott fel körükben. A honvédségi gondozásba kerültek közül például 9600 fő egyedül él, ugyanakkor még mindig csak a tervek között szerepel a honvédségi idősothon felépítése. Nyomasztó megélhetési gondokkal küszködik a katonaözvegyek többsége, és nem történt előrelépés a honvédségi nyugdíjasok egészségügyi helyzetének felmérése terén sem.

A hatodik alkalommal megrendezett országos fórumon – június 2-án – mintegy 200 fő vett részt. Jó volt látni, hogy a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének (BEOSZ) rendezvényén nemcsak a nyugdíjasklubok képviselői, hanem Iváncsik Imre, a HM politikai államtitkára, Korózs Lajos, az Ifjúsági, Család és Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztérium politikai államtitkára, Mikita János mérnök altábornagy, a vezérkari főnök helyettese, valamint több katonai alakulat parancsnoka is részt vett.

Iváncsik Imre felszólalásában részletes elemzést adott a honvédségi nyugdíjasok létszámának alakulásáról, ami-

ből kiderült, hogy ma már meghaladja a 35 ezer főt a honvédség gondozási körébe tartozók száma, és a következő években ezen a téren gyors ütemű növekedés várható. Jelenleg a nyugállományú katonák 45 százaléka nem idősebb 60 évnél, és szép számmal vannak olyan obsitosok is, akik még nem lépték át az ötödik X-et.

A politikai államtitkár bejelentette, hogy – bár még a honvédségi idősok otthona nem épült fel – a honvédelmi tárca ez évben 31 millió forintot biztosít a rászoruló honvédségi nyugdíjasok idősothoni elhelyezésére. Nagy vissz-

hangot váltott ki az a bejelentése is, hogy a nyugállományú katonák erkölcsi megbecsülését kívánják erősíteni azzal a törvénymódosítással, amely ismét lehetővé teszi majd a jelentős érdemeket szerzett katonák egyszeri előléptetését.

Iváncsik Imre elmondta, hogy figyelembe kell vennünk a gondoskodásnál, hogy az igényjogosultak több mint egyharmada Budapesten él. A nyugdíjasokról való gondoskodás, az odafigyelés a szociálisan nehéz helyzetben lévők felkutatására, gondozására, a nyugdíjasszervezetekkel való foglalkozás a megyei hadkiegészítő parancsnokságok feladata. Ebben nincs semmilyen változás, ez a jövőben is így lesz. Szociális érdekvédelmi és rekonverziós irodák végzik ezt a munkát. Az ő felkészítésük és beszámoltatásuk évente központilag történik.

Nagyon szép hagyományaik vannak a nyugdíjasrendezvényeknek. Ilyen például a katonanemzedékek találkozója és a nyugállományúklubok éves értékelő taggyűlései. A HM idősügyi

(Folytatás a 2. oldalon)

tanácsa nagy segítségünkre van abban, hogy az idősokkal való foglalkozás területén minden fontos problémát megismerjünk, nagyon hasznos megoldási javaslatokat tesznek a miniszter úr számára. Természetesen nemcsak az időügyi tanácsnak szeretném megköszönni a munkáját, hanem valamennyi, a nyugdíjasok életével, körülményeivel, a közösségi életük szervezésével foglalkozó személynek és szervezetnek.

Az ellátások jogi alapjait egyrészt a jogállásról szóló 2001. törvény biztosítja, egészen közvetlen fogalmaz, és a másik a köztisztviselők jogállásáról szóló törvény, amely már kicsit megengedőbb fogalmaz, idézném is: „A nyugállományú köztisztviselő a szociális helyzetére figyelemmel rászorultság alapján pénzbeni vagy természetbeni támogatásban részesíthető.” Mindkettőt egyformán alkalmazzuk, és nem teszünk ilyen megkülönböztetést, ezért kialakult az az állapot, hogy az általunk fenntartott ellátórendszer minősége meghaladja az átlagot. Végzünk szociológiai és életmódkutatásokat is annak érdekében, hogy ne csak a személyes beszélgetések során megismert tapasztalatokkal rendelkezünk, hanem legyenek olyan összefogó, összefogott, átfogó felmérések is, amelyek a lehető legpontosabb képet nyújtják a nyugállományúak helyzetéről.

A társadalmi szervezetek tevékenységét is támogatjuk, természetesen nemcsak pénzzel, hanem figyelemmel, segítségnyújtással, szakmai tanácsadással, szervezőerővel. A Honvéd Egyesület közreműködésével, szállítóeszközök térítésmentes biztosításával, de pályázat útján pénzügyi források biztosításával is. Ebben sajnos volt egy jelentős hullámvölgy az elmúlt években,

költségvetési okok, súlyos megszorítások miatt 2003-ban 70 millió forintot fordítottunk erre a célra. Ez 2004-ben 22 millió forintra esett vissza, majd ebben az évben éppen a BEOSZ hathatós közbenjárására többek között a HÉF-ülésein elhangzott határozott felvetésre és javaslatra erre az évre ismét 40 millió forintot fogunk fordítani, ebből eddig 37 szervezet kapott már támogatást.

A segélyezés területén a válsághelyzetbe került nyugdíjasaink gondjainak enyhítését célozzuk meg, az erre fordítható összeg folyamatosan emelkedett. Korábban több mint 500 főre állandósult a segélyben részesülők száma. 2003-ban 630-an részesültek segélyben, 2004-ben ez már 800 és 1000 fő felett volt, mintegy 25 millió forintot használtunk erre a célra. Nagyon fontos szerepet, mondhatnám úgyis, hogy küldetést tölt be a Szociálpolitikai Közalapítvány. Jellemozve a rászorult-

ságot, de jellemezve a lehetőségeket is 2003-ban tehát egy év alatt 362 fő részesült 7,7 millió forint támogatásban, 2004-ben ez már 1316 fő volt, és több mint 38 millió forint volt a támogatás, amit a Szociálpolitikai Közalapítvány folyósított.

Korózs Lajos politikai államtitkár felszólalásában elmondta, hogy október az idősök hónapja lesz. „Felhívással fordulunk a múzeumokhoz, könyvtárakhoz, botanikus kertekhez és még sorolhatnám, arborétumokhoz, tegyék lehetővé, hogy október hónapban legalább egy napon tegyék ingyenessé az idős embereknek a belépést ezekbe az intézetekbe. Nem hiszem, hogy tönkremenne az egri vármúzeum abban, ha 7-8 ezer idős ember megnézné a vár-dombot, megnézné a kazamatákat, és megnézné a képtárat.

Júliusban lesz egy rendkívüli időügyi tanácsülés, ahol szeretnénk már bemutatni azokat az intézkedéseket, amelyeket a 100 lépés programjában eddig meghozott a kormányzat. Ezek lépések, ezután jön a kidolgozó munka, ezután jön a törvénykezési munka. Ezt azért említem, mert nem minden lépéshez raktuk rögtön hozzá, mert többnyire tudjuk, hogy milyen törvényeket kell módosítani, hiszen ennek van egy olyan tematikája, ahol a módosításokat a közigazgatás rendszerébe be kell vinni, ott végig kell futtatni, és ezt követően kerülhet az Országgyűlés elé. Amiről önök is hallottak már, hiszen az egészségügyi ellátásban, ami az időseket érinti, benne van például a közgyógyellátásnak az ügye, amely biztos, hogy átalakításra kerül. Nagyon sokan érdeklődnek a nyugdíjakra vonatkozó kormányzati intézkedések felől. Azt is mondhatom, hogy a miniszterelnök maga rendelte meg hogy tekintsük át, az értékvesztett nyugdíjak jelenlegi helyzetét, és tekintsük át az úgynevezett rossz évben elment nyugdíjasok helyzetét. Éppen a honvédségi időügyi tanácsból jött az egyik ilyen kezdeményezés még az elmúlt év őszén. Mi magunk is komolyan vettük ezt a felvetést és a miniszterelnök felé továbbítottuk, ő pedig megbízta ezzel Baráth Gáborral, a nyugdíjbiztosító főigazgatójával.”

Mikita János altábornagy felszólalásában elmondta, hogy „nagyra értékeljük és elismerjük, tehát támogatjuk mind a BEOSZ és tagszervezetei által kifejtett minden érdekképviseleti, hagyományörző, hazafias és honvédelmi nevelőmunkát. Mindannyian tudjuk, hogy jelentős változások következtek be az elmúlt másfél évtizedben a biztonságpolitikai környezetben és a védelmi felfogásban is. És ehhez ugye alkalmazkodnunk kellett mindenféle te-

riületen. Megváltozott ennek következtében a Magyar Honvédség feladatrendszere, szervezete, diszlokációja, létszáma is. Nagyon sok olyan közvetett hatása is volt, amiről az államtitkár úr is beszélt. A professzionalitás megteremtése az egyik fő célkitűzés, és ezen jelentős változás volt a sorkatonai szolgálat megszüntetése. Nagyon fontos az ezekkel kapcsolatos valódi professzionális haderő megteremtésével kapcsolatos további feladataink megoldása. Az nagyon fontos, hogy a vezérkar viszonya nem változott meg a szervezeti átalakítás kapcsán sem, ami a különböző érdekvédelmi, érdekképviselői szervezetekhez fűződött, és továbbiakban is a stratégiai partnerségek kialakítására törekszünk. Nagyon fontos a kommunikációs főigazgatóság helyébe lépett kommunikációs főosztálynak a feladata, ezen belül és tulajdonképpen kiemelten a kapcsolatszervező osztálynak a tevékenysége. A vezérkar tekintetében ezt már említettem, tehát kiemelten egy vezérkarfőnök-helyettes a vezérkarfőnök-helyettesi beosztás az, amely kiemelten felelős azért, hogy ezen kapcsolatokat ápolja. Tehát én kérem is a társadalmi szervek vezetőit, hogy ha bármilyen jellegű gond, probléma merül fel, amiben és amennyiben ez a honvéd vezérkar kompetenciája, akkor kérem, hogy keressenek meg, és szívesen állok rendelkezésére.”

Szekeres István nyugállományú dandártábornok, a HM időügyi tanácsának ügyvezető elnöke az idősbárszemlélet erősítése mellett javasolta, hogy a honvédelmi tárca biztosítson anyagi lehetőséget a honvédségi nyugdíjasok körében végzett szociológiai felméréshez, valamint az egészségügyi szűrésükhöz.

„Rólunk-velünk” – ez volt a szlogen-

je a honvédségi nyugdíjasok fórumának, és erről beszélt felszólalásában Sipos Géza nyugállományú ezredes, a BEOSZ elnöke is, aki elmondta, hogy a szövetség elnöksége fő feladatának tekintti az érdekvédelmi, érdekképviselői munkát, hiszen a nyugállományú katonák, a honvédségi nyugdíjasok első-sorban ehhez a társadalmi szervezethez fordulhatnak gondjaikkal, illetve élethelyzetük jobbítását célzó javaslataikkal. Az elnök szorgalmazta, hogy a fiatalabb obszitosok is vállaljanak szerepet a nyugdíjasklubokban, illetve hogy a nyugállományú katonák is vehessenek részt a toborzómunkában éppen úgy, mint más honvédségi szolgáltatási feladatok végzésében.

A honvédségi nyugdíjasok országos tanácskozása végül is nem vált a gondok és panaszok fórumává, hisz több volt a reális helyzetet figyelembe vevő javaslat. Többen is javasolták például, hogy a milliárdokkal gazdálkodó Nemzeti Civil Alap pályázatai között legyenek olyanok is, amelyek segítik a honvédségi nyugdíjasklubok, szervezetek

működését. Volt olyan felszólaló is, aki azzal rukkolt elő, hogy az eladásra szánt balatonlelleli honvédségi üdülőt alakítsák át honvédségi idősothonná. Kósa László nyugállományú alezredes, a HOSZ nyugdíjastagozatának vezetője pedig azt szorgalmazta, hogy a honvédelmi tárca biztosítson több lehetőséget a honvédségi nyugdíjasok üdültetéséhez, a legjobban rászorulóknak pedig kapjanak kedvezményeket az üdülők igénybeviteléhez. Többen is kezdeményezték, hogy a honvédkórházak rendelőinek igénybevitelénél ne legyen feltétel a háziorvosi beutaló, a nyugállományba kerülés pedig úgy menjen végbe, hogy ne okozzon nagy lelki sérülést a katonáknak.

Életet az éveknek! – ez volt a refrénje a honvédségi nyugdíjasok hatodik fórumának, amely ismét megerősítette azt a jogos igényt, miszerint az obszitosok az eddigieknél több törődést, tiszteletet és erkölcsi megbecsülést érdemelnek.

K. L.

Reflexiók

A nyugállományú katonák hatodik országos fóruma végén kérdőíves közvélemény kutatásra került sor, amelyek a legfőbb tanulságai a következők.

A Fórum végén 180 kérdőívből a résztvevők hatvanat töltöttek ki és a válaszolók nagy többsége jónak, hasznosnak ítélte meg a tanácskozást.

Az előadások közül különösen jónak tartották Iváncsik Imre politikai államtitkár, valamint a HM Időügyi Tanácsa ügyvezető elnökének felszólalását. Korózs Lajos az ICSSZÉM politikai államtitkára az idők hónapjára vonatkozó javaslatát a résztvevők jónak tartották.

Többen kifogásolták, hogy a Forumon megjelent vezető beosztású előadók többsége hamar eltávozott, érdemben nem vett részt a vitán és így nem is tudtak reagálni a felvetődött javaslatokra. Sokan várták a Hjt.

módosítással kapcsolatos tervezetek ismertetését. Különösen jó visszhangja volt a nyugállományú katonák előléptetésére vonatkozó állásfoglalásnak.

Többen felvetették, hogy sokkal többet kellene foglalkozni a honvédségtől nyugdíjba ment közalkalmazottakkal is, akikről semmilyen nyilvántartás sincs. Kifogásolták, hogy még mindig nem megoldott a megszünt helyőrségi klubok helyzete. Az önkormányzatok egyre inkább kivonulnak a civil szervezetek támogatásából.

Volt olyan észrevétel is, hogy a Fórumra célszerű lett volna vitaanyagot készíteni, és azt időben eljuttatni a résztvevőkhöz. Néhányan kifogásolták, hogy miért nem foglalkozott a Fórum a rehabilitált tisztekkel, a volt hadifoglyokkal és a rokkant katonákkal.

Javaslat született a BEOSZ Hírlevél gyakoribb megjelentetésére is.

L. G.

Tartsuk napirenden!

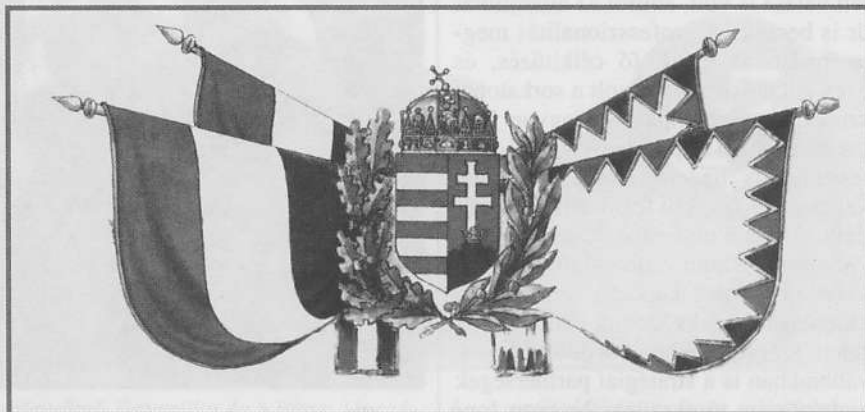
A BEOSZ elnöksége 2005. február 27-e, a szövetség megalakulásának 15. évfordulójának tiszteletére rendezett ünnepségen hirdette ki az általa alapított, A Katonák Példaképe díj célját, a díjra való megfelelés követelményeit, az adományozással kapcsolatos eljárási szabályokat. Mindezek a szövetség korábbi kiadványában, a tagegyesületek elnökeinek megküldött anyagokban olvashatók.

Példaképet keresünk!

Legyél TE is a segítségünkre! Azt a személyt keressük, aki az aktív szolgálatot teljesítő katonák közül életvitelükkel, feladataik példaszerű ellátásával, itthon és külföldön szerzett elismerésükkel a haza, a honvédség érdekében kiemelkedőt teljesítettek. A BEOSZ a nyilvánosság erejét felhasználva anyagilag is támogatni akarja azokat a katonatársainkat, akik értéktelentő tevékenységükkel mindannyiunk számára követendő példát mutatnak, akikre az egész Magyar Honvédség, a társadalom felnézhet, s akik a BEOSZ szellemiségét is követendőnek tartják.

Ki lehet példakép?

- Aki új módszerekkel keres, dolgozik ki a katonai szolgálat bármely területén, és megvalósításának reális esélyei vannak.
- Aki a szolgálati, lakóhelyi vagy

más kisközösségben BEOSZ-tagegyesületet önzetlenül működtet, támogat.

- Aki hivatásos szakemberként a munkaköri leírásán, beosztásából adódó feladatain túlmutató erőfeszítéseket produkált a rá bízottak sorsának könnyítése, jobbítása érdekében.

- Aki kiélezett helyzetben személyes bátorságról, áldozatkészségről tett tanúbizonyságot.

- Aki cselekedeteivel képviseli a katonai hivatás, szolgálat, a társadalmi felelősségvállalás értékeit.

Ezek csak példák, amelyek nem korlátozzák, de nem is jelölik ki, hogy ki-ből lehet díjazott. Példakép lehet tehát bárki, aki életével és tevékenységével kiérdemelte csodálatunkat!

A BEOSZ elnöksége az egész országból folyamatosan és mindannyiótól várja a javaslatokat arra, hogy kik legyenek a díjazottak, és miért hívatottak arra, hogy példaképként tekintsünk rájuk.

Ne feledjétek: a javaslatokat a tagegyesületek terjesztik fel legkésőbb minden év augusztus 30-ig! Már az ajánlás is megtisztelő!

A DÍJHOZ oklevél, érme és 40 000 forint jár. Hiszem, hogy ez utóbbi lesz még több is.

Ez év októberében adjuk át először az arra érdemessé vált 2–4 főnek Balatonkenesén, a katonanemzedékek találkozóján.

TARTSÁTOK NAPIRENDEN!

Ki részesülhet segélyben?

A honvédség segélyezéssel próbálja támogatni a váratlan, kedvezőtlen szociális helyzetbe került tagjait. Egy hosszabb kórházi kezelés, súlyos betegség, hirtelen jött nagyobb kiadás bizony előidézhet olyan helyzetet, amikor a szorult helyzetből néhány tízezer forintos összeg segíthet ki. A támogatásnak ez a formája tehát nem alkalmas a rendszeres jövedelem kiegészítésére, hanem egy váratlan helyzetből történő gyorsabb kilábalást segítheti, és megkímélhet attól, hogy kölcsönt kelljen igénybe venni vagy mások jóindulata tára szoruljunk.

Látszólag jelentős az az összeg – 26 millió forint –, ami ilyen célra rendelkezésre áll, de utánaszámolva ez 800–1000 fő egyszeri támogatására elegendő. Ebből következik: mindnyájunknak azon kell munkálkodni, hogy ez az összeg valóban a hirtelen megszorult, legrászorultabb réteghez jusson el. Ebben nagy a felelőssége a hadkiegészítő parancsnokságok munkatársainak, a nyugállományúak klubjai aktivistáinak, de maguknak a kérelmezőknek is. Valamiféle olyan nézetnek kell uralkodni, hogy valóban csak „a legrászorultabbak kérjenek, ne vegyük el a lehetőséget a nálunknál rosszabb helyzetben levőktől”. Annak a segítségét viszont ha szükséges, mi kezdeményezzük, aki inkább nélkülözik, mint hogy egyszer is kérni kelljen.

A kérelmet az illetékes hadkiegészítő parancsnoksághoz kell benyújtani az erre a célra kialakított nyomtatványformában a szükséges igazolások (nyugdíjszelvény, folyószámla-kivonat, gyógyszer számla, rezsiköltségek stb.) csatolásával. A segély elbírálását, folyósítását a HM Szociálpolitikai Közalapítvány kuratóriuma végzi. Az azonos elbírálás, a szubjektívizmus kiszűrése érdekében az egy főre eső

– 46 000 Ft alatti nettó jövedelem esetén	35 000 Ft;
– 46 000–60 000 Ft között	28 000 Ft;
– 60 000–75.000 Ft között	22 000 Ft

támogatást folyósít a kuratórium.

Az egyedül élők egy sávval pozitívabb elbírálás alá esnek, illetőleg a kuratórium a halmozottan hátrányos helyzetben (állandó ápolásra, gondozásra szoruló állapot, súlyos mozgáskorlátozottság stb.) az elbírálásnál méltányos-ságot is alkalmazhat.

Kérem kezdeményezéseitekkel, a legrászorultabb helyzetben lévők felkutatásával segítségeteket, hogy e támogatási formában valóban a legrászorultabb nyugállományú katonák és hozzátartozóik részesüljenek.

Üdvözléssel:

Galló István nyá. ezredes
szociális ügyvivő

KÉPEK A BEOSZ ÉLETÉBŐL

Koszorúzás a József Attila emlékházban

A román-magyar bajtársi együttműködés jóváhagyása

Látogatás a várpalotai bázison

Közös nótázás Pusztavacson

Fotó: Kacsó Lajos

Levél a nyugállományú katonákhoz

Gyakran fordul elő, hogy visszajön a hadkiegészítő parancsnokságra a tájékoztató, az értesítés, a nyugállományú-találkozóra szóló meghívó, a jubileumi születésnap-i köszöntő vagy éppen a barát, a kolléga katonai temetéséről szóló gyászjelentés. A lakóhelyen kívül ha valaki huzamosabb időt tölt a tartózkodási helyén, ennek a címét is érdemes megadni az érdekvédelmi kollégáknak. Sürgős esetekben sem tudnak elérni bennünket a munkatársak, mert a korábban megadott telefonszámunk már régen megváltozott.

A hadkiegészítő parancsnokságok a gondoskodást úgy tudják megvalósítani, érvényesíteni, ha mindig pontos, naprakész információkkal rendelkeznek lakcímünkről, telefonszámunkról, a helyzetünkben, körülményeinkben beállt változásokról (súlyosabb betegség, hosszabb kórházi kezelés, válás, feleség, élettárs halála stb.). A segítségnyújtás elősegítése, meggyorsítása ér-

dekében a környezetünkben lévőkről is adhatunk információt, mert nekik adott esetben nem ez a legfontosabb teendőjük, eszükbe sem jut vagy szégyelljük, hogy problémájuk megoldásáért máshoz kell fordulni.

Érdemi, gyors segítségre akkor számíthatunk, ha a hadkiegészítő parancsnokságot az adatainkban beállt változásokról rendszeresen tájékoztatjuk. Az információkat továbbíthatjuk levélben, de telefonon is. Adatainkat nyugodtan rábízhatjuk az érdekvédelmi szakemberekre, mert azokat a személyiségi jogok szigorú betartásával fogják kezelni, és kívülálló személynek csak a hozzájárulásunkkal fogják kiadni.

Folyamatos tájékoztatással, az információk továbbításával segítsük azok munkáját, akik a legjobb tudásuk szerint akarnak rólunk gondoskodni.

Üdvözlettel egy nyugállományú kolléga:
Pintér Ferenc nyugállományú ezredes

Miért kell háziiorvosi beutaló?

Az MH Időügyi Tanács márciusi ülésén terítékre került a nyugállományúaknak az a sérelme, hogy igényjogsultsági státusuk ellenére a szakrendeléseken háziiorvosi beutalót kérnek tőlük, másrészt túl hosszú a szakrendeléseken a várakozási idő.

Az egészségügyi ellátásról szóló jogszabályok 1997-től előírják, hogy néhány kivételtől eltekintve valamennyi szakrendelést a beteg csak háziiorvosi beutalóval vehet igénybe. A kivételek: sürgősségi ellátás, illetve fül-orr-gégészeti, szemészeti, urológiai, nőgyógyászati, bőrgyógyászati, pszichiátriai, általános sebészeti, baleseti sebészeti, valamint onkológiai szakrendelés.

Az utóbbi időben a legtöbb panaszbejelentés a reumatológiai szakrendelésre vonatkozik. A reumatológia nagyarányú leterheltsége miatt, különös tekintettel az ország távolabbi pontjairól beérkező igényjogosult betegekre a Központi Honvédkórház megengedő magatartást tanúsított, és sok esetben eltekintett a beutaló meglététől.

Az elmúlt év novemberében az OEP több héten át ellenőrizte a reumatológiai szakrendelés működését, amelynek során határozottan felhívta a figyelmet arra, hogy beutaló nélkül nem lehet beteget ellátni. A beutaló kód nélkül rögzített ellátását az OEP nem finanszírozza, a beutalót a betegdokumentációban meg kell őrizni. A kórházat pénzbüntetéssel sújtották, és a jegyzőkönyv tanúsága szerint az ellenőrök a beutalók hiánya miatt finanszírozási visszavonást kezdeményeztek. Ezen túlmenően kilátásba helyezték, hogy visszaellenőrzéskor még szigorúbb szankciókat szabnak ki.

Parancsnoki intézkedés lett kiadva, amely felhívja a szabálytalanságok elkerülésére a kórház orvosainak és a betegeknek a figyelmét. A betegek – különösen az igényjogosultak – nehezen vagy egyáltalán nem értik meg, hogy az ő esetükben is törvényi feltétel a beutaló megléte a szakrendelés igénybevételéhez. Elégedetlenségüknek a rendelések során is hangot adnak, fokozva ezzel a várakozás amúgy is feszült légkörét.

Átmenetileg a beutaló nélkül érkezett betegeket átirányították házon belül olyan szakrendelésekre, amelyek beutaló nélkül is igénybe vehetők, és az ott kapott beutalóval lehetővé vált a reumatológiai szakrendelésen való el-

látás. Hosszú távon azonban erre a szisztémára nem lehet berendezkedni. Egyrészt az amúgy is leterhelt egyéb szakrendelések nem kényszeríthetők e feladat végrehajtására, másrészt a panaszok és elégedetlen betegek száma nem csökken, hiszen az egyébként is hosszú várakozási időt akár meg is duplázhathatja ez a módszer. Ha később panaszbejelentéseikben ráirányítják erre a szakhatóság figyelmét, további negatív hatása lehet a kórházra nézve.

Végleges megoldást jelenthet a parlament által elfogadott, a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosítása, amelyben a katonai egészségügy vezetése kezdeményezte, hogy a Honvédelmi Minisztérium által fenntartott gyógyintézetekben a járó- és fekvőbeteg-ellátás beutaló nélkül, igényjogsultság alapján is igénybe vehető legyen. A törvénymódosítás várhatóan néhány hónapon belül az Országgyűlés elé kerül.

A hosszú várakozási idővel kapcsolatos problémafelvetéssel kapcsolatban a szakrendelések több-kevesebb sikerrel törekednek az előjegyzési rendszer bevezetésére. Ugyanakkor szakmailag indokolt az akut és a kórházban fekvő betegek, valamint a fenntartó elvárása alapján az aktív hivatásos és szerződéses katonák, a váratlanul érkező VIP-betegek, a külföldön szolgálatot teljesítő hivatásos állományúak, a hazánkban akkreditált diplomáciai állomány előjegyzés nélküli fogadása a szakrendeléseken és a szakambulanciákon.

Természetesen a kórháznak nem cél-

ja az ellátotti kör beszűkítése, mivel ebben az esetben bevételkiesés következne be, és tovább növelné az elégedetlen betegek számát is. A kórház vezetése folyamatosan vizsgálja annak a lehetőségét, hogy milyen szervezetalakítással, kapacitásátcsoportosítással, milyen technikákkal lehetne úrrá lenni a kialakult helyzeten a betegek érdekében – ez idáig sikertelenül.

Kapacitás hiányában (orvos, asszisztens, diagnosztikai háttér stb.) sem több rendelőt, sem több műszakos járóbeteg-ellátást nem tud a kórház működtetni. Érkezési sorrend szerinti szőlítés bevezetéséhez olyan beteg-behívó rendszer kiépítése szükséges, amelynek a költsége (2005. februári árajánlat alapján) 420 000 Ft szakrendelőnként. (Pesten és Budán 50 szakrendelés és szakambulancia működik, ezek felszerelése meghaladná a 20 millió forintot, amire nincs anyagi lehetősége a kórháznak.)

Az érkezési sorrendben történő ellátás igazságosabbnak tűnik, azonban lehetetlenné teszi a jelenlegi, előjegyzés nélkül érkezők ellátását. Bevezetése nem szüntetné meg, pusztán „átrajzolná” a panaszt tevők körét.

Végleges megoldást a kórház-rekonstrukció teljes befejezése jelent majd, amikor is a központi betegfelvételi részlegen keresztül jutna be a kórházba valamennyi fekvő- és járóbeteg-szakrendelést igénybe vevő. A beléptetés rögzíti majd az érkezés időpontját is, amelyet az egyes szakrendelők és szakambulanciák saját számítógépeiken tudnak követni.

Elnökségi ülés Pákozdon

A BEOSZ-elnökség Pákozdra történő beérkezése után megkoszorúzta az emlékművet, majd Görög István ezredes, a HM osztályvezetője tájékoztatót tartott az emlékhely jelenlegi helyzetéről és jövőjéről.

Az ülésen az elnökség tagjai meghallgatták Sipos Géza elnök tájékoztatását az elmúlt fél év végrehajtott feladatairól, majd az egyes területek felelősei számoltak be munkájukról.

Az elnökség az év legfontosabb rendezvényének, a katonanemzedékek XIV. találkozójának programját tartja, amely újszerűen, a fiatalok felé fordulás jegyében kerül megrendezésre, témája a jelképek lesznek.

A „kétszer ad, aki gyorsan ad” elvet követve döntött az elnökség Balázs Csaba őrnagy ügyében, akinek egy tüzeset következtében leégett a lakása, 30 000 Ft segélyt szavazott meg. Szó esett még az érdekegyeztetésről, a Hosz visszatéréséről, amelyet örömmel üdvözölt az elnökség. A BEOSZ elnöksége csatlakozva a tervezett idősök hónapja programjához különös figyelmet fog fordítani a

80 év feletti nyugállományú katonákra.

Az elnökségi ülés második napján került sor Fenyvesi Péter ezredes, alnök beszámolójára aki a régiók általános helyzetéről, működésük tapasztalatairól és a további feladatokról tartott tájékoztatót.

Elmondta, hogy a régiók létrehozása beváltotta a hozzájuk fűzött reményeket, és egyre nagyobb szerephez jutottak. A régióvezetők évente 2-3 alkalommal szerveznek találkozót a tagegyesületek vezetőivel, ahol mód nyílik az információcserékre, konzultációkra, és a tapasztalatcserékre. A régióvezetők rendszeres munkakapcsolatban állnak a területükhöz tartozó hadkiegészítő parancsnokságokkal, önkormányzatokkal és a megyei nyugdíjasszervekkel.

A régiókban aggódnak a nyugdíjas-egyesületeknek hosszú évek óta otthont adó helyőrségi klubok megszűntetése és bérbeadása miatt. Féltek a katonai nyugdíjasok számára eddig biztosított jogosultságokat, tartanak azok esetleges megvonásától.

Az ülésen bemutatkozott Horváth Zoltán, a győri ZLT 69. Kft. ügyvezető igazgatója, aki felajánlotta anyagi segítségét (500 000 Ft-ot) a BEOSZ-nak.

Az elnökség megtárgyalta a Tanácsadó Testület „A szövetség anyagi-pénzügyi helyzete stabilizálásának lehetőségei az eltérés főbb formái, módszerei és eszközei” című ajánlása alapján készített tervezetet.

Meghallgatásra került a Bajtársainkért Alapítvány elnökének, dr. Abonyi Mátyás nyá. ezredesnek a beszámolója, majd Sipos Géza nyá. ezredes, elnök meghatározta a következő időszak feladatait a szeptemberi elnökségi ülésig. A kétnapos ülést eredményesnek ítélte meg.

A régiók részére az elnökség javasolja a régiók közötti együttműködés (régióértekezletre menjenek el a szomszédos régiók vezetői is) tartalmi és módszerbeni színvonalának javítását, és kezdeményezte, hogy dolgozzanak az aktív katonák megnyerése érdekében.

Könyvjelző

Tizenöt éves a BEOSZ

A szövetségünk fennállásának 15. évfordulója alkalmából megjelent kiadvány bevezetőjében Juhász Ferenc honvédelmi miniszter a következő, figyelemre méltó sorokat írta: „A honvédelmi tárca vezetése nevében megköszönöm a BEOSZ másfél évtizedes munkáját, amellyel a biztonság- és védelempolitika sűrűn változó stratégiája és újrafogalmazott prioritásai ellenére megtalálták azt a mezsgyét, amelyen következetesen haladva

egyik fő társadalmi erejévé, támogatójává vált a nagy folyamatnak, szolgálta a honvédelem ügyét.

Remélem, megadatik, hogy szervezetük következő jubileumát is együtt ünnepeljük. A magam részéről kész vagyok az együttműködésre.”

A tizenöt évről szóló kiadványban olvashatunk a BEOSZ megalakulásáról, a katonai hagyományok ápolásáról, a szövetség érdekvédelmi munkájáról, a rászoruló bajtársaknak nyújtott

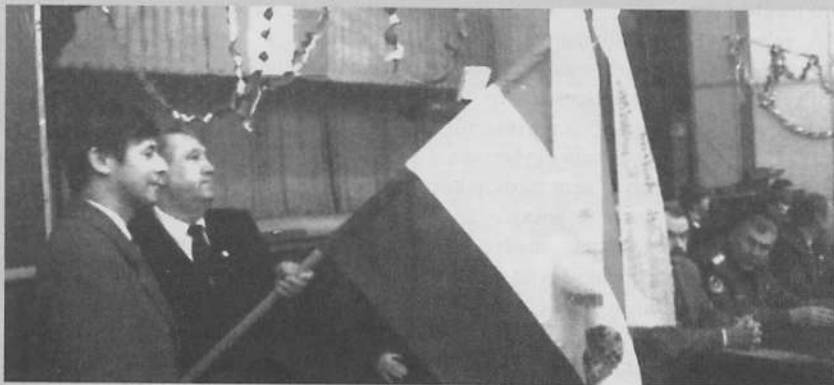
anyagi segítségről, a BEOSZ nemzetközi kapcsolatairól és a régiók életéről.

Figyelemre méltó Kelemen József nyugállományú altábornagy írása is, amely ebben a kiadványban jelent meg.

„A magyar katonai hagyományok felújításában és ápolásában a BEOSZ kezdeményező szerepet vállalt a hadtörténet jelentős eseményeinek felidézésével, amelyek elsősorban a katonák haza iránti elkötelezettségét, hivatástudatát és önfeláldozását igyekezett előtérbe helyezni az utólagos politikai megítélés és az »aktuális« történelmi szemlélet helyett.

Ez a folyamat segítette elő azt a szemléletváltást, amely az egykori ellenség katonáinak is megadja a hősöknek kijáró tiszteletet, sírjaiknak, emlékhelyeiknek a gondozását. Ezen túl a jövő katonanemzedékeinek, a BEOSZ jelenlegi tagjainak és a társadalomnak van még tennivalója, és remélem, hogy lesz hozzá bátorsága is.”

Tanulságos olvasmány mindnyájunk számára a BEOSZ 15 éves krónikája, amely 500 Ft-ért megvásárolható.

Kopjafaavatás a rendőr hősök emlékére

A rendőr hősök és az elhunyt rendőrök emlékére július 17-én kopjafát avattak Sopronban.

A Soproni Tanulmányi Erdőgazdaság által felajánlott, és Grubics János faragó által elkészített emlékoszlop avatásán szépszámu közönség vett részt.

Meg kell említeni azt is, hogy a színvonalas és tetszetős tereprendezésben a Soproni Polgárszervezet is tevékenyen közreműködött.

Avatóbeszédében Farkas Gábor

rendőr alezredes, városi rendőrkapitány megható szavakkal emlékezett meg az elhunytakról, özvegyeikről, és külön is kiemelte Kucsera György nyá. Alezredes, egyesületi elnök és Horváth Pál nyá. Törzsszázlós, egyesületi titkár aktív tevékenységét, hogy ez az emlékmű létrejöhetett.

A rendőr- és határőr-egyesületek példás, baráti, bajtársi együttműködését mindennél ékebben bizonyította, hogy a Rendőr Nyugdíjas Baráti Egyesület mellett a Határőr Nyugdíjasok Soproni Egyesületének vezetősége helyezte el a tisztelet és megemlékezés koszorúját a kopjafa tövében, a BE-

OSZ elnöksége nevében pedig László Attila nyá. alezredes, a BEOSZ régió-vezetője koszorúzott.

A bensőséges ünnepségről megemlékezett a soproni televízió és a Kisalföld című újság is.

Ez a rendezvény is azt bizonyítja, hogy a nyugdíjas-egyesületeknek milyen nagy szerepe van abban, hogy ne hagyjuk magukra nyugdíjas társainkat, az özvegyeket, akik igénylik a velük való törődést.

*Kovács János nyá. hőr. alezredes
a Határőr Nyugdíjasok
Soproni Egyesülete
elnöke*

Egy szerződésről két év távlatából

Büszkeséggel tölt el ma is, hogy több mint két éve kezdeményeztük a személyügyi csoportfőnökséggel egy olyan szerződés megkötését, amely a nyugállományú katonákról és hozzátartozóikról történő magasabb szintű gondoskodást eredményezett.

Helyesnek bizonyult az a felismerés, hogy a szövetség kereteiből kilépve, az alapszabályaival összhangban fel kell vállalni a valamennyi nyugállományú katonáról, illetve a hozzátartozójáról történő gondoskodást. Az eddig eltelt idő azt bizonyította, hogy jól döntöttünk, amikor úgy éreztük, értékrendünk, felfogásunk kötelelességszerűen azt diktálja, hogy vállaljuk a halmozottan hátrányos pályatársak, özvegyeik feltérképezését, a legrászorultabbak segítségének, támogatásának kezdeményezését.

Öröm volt látni, miként fogadták, értették meg a tagszervezeteink az első pillanat-

tól kezdve ennek a munkának a jelentőségét. Azt tapasztaltuk, hogy szívesen jelentek meg a hadkiegészítő parancsnokságok felkészítése, és vették át ennek a feladatnak a végzésére feljogosító megbízóleveleket. Sok bajtársunk érezte úgy, hogy ezzel a felkéréssel hasznos, értelmes munkára kapott megbízatást.

A felkeresett nyugállományú katonák többsége igen jó érzéssel, sokszor elérzékenyülve fogadta bajtársainkat, hiszen nem kevesen voltak, akik a honvédség részéről – nem hanyagság miatt, hanem egyszerűen a feltételek hiánya miatt – nem tapasztaltak érdeklődést. A látogatások sokszor jóízű beszélgetésekbe torkollottak, amelyek során a látogatott és a látogató együtt elevenítette fel a szolgálat ideje alatti élményeit, a közös emlékeket. Az idős, nehezen járó vagy otthonából alig kimozduló nyugállo-

mányú társaink is tájékozottan, érdeklődve beszéltek, kérdeztek a honvédség jelenlegi helyzetéről. Ez a kapcsolatteremtés jó volt a korábbi vélt vagy valós sérelmek felvetésére és a feledésre is.

A személyes megkeresések során tapasztalhattuk, hogy a nyugállományú katonatársaink és az özvegyeik egy része még ma sem ismeri a honvédség által biztosított szociális juttatásokat. Más részük pedig jó értelemben vett tartásból, büszkeségből vagy éppen szégyenlősségből még akkor sem kérne segítséget, ha a napi megélhetése lenne veszélyeztetve. Ezért is fontos, hogy legyenek személyes tapasztalataink, s ez utóbbiak támogatását mi kezdeményezzük, hogy a honvédelmi tárca által a segélyezésekre biztosított 26 millió forint valóban a legrászorultabbakhoz jusson el.

A munkában részt vevők közül sokan

Emlékezzünk a Szózat költőjére

Szegényen, betegen, lelkileg megtörtén 1855. november 19-én Pesten halt meg Vörösmarty Mihály, a világi tragédia utáni önkény miatt bujdosásra kényszerült költő és drámaíró. Temetése országos gyászünneppel és tiltakozással volt az osztrák önkényuralmi állapotok ellen.

Elszegényedett nemesi családból származva 1800. december 1-jén Pusztanyéken (a mai Kápolnásnyéken) látta meg a napvilágot. Ügynöknek tanult, de az apja halála miatt a Perczel családnál vállalt nevelői állást, ahol annak három fiát, köztük a leendő honvédtábornokot is tanította. Itt reménytelenül szerelmes lett Perczel Adélba, akit verseiben Etelkának nevez. A család könyvtárának bőséges állománya nyújtott szellemi táplálékot a költőnek, s e művek hatására kezdte el írni a Zalán futása című eposzát. Huszonhat évesen Pestre költözött, szerkesztői tevékenységéből és akadémiai fizetéséből élt. Leghíresebb drámáját, a Csongor és Tündét, amely mesés és szimbolikus elemeket egyszerre tartalmaz, 1830-ban írta. Hazafias lírájának leghíresebb verse az 1836-ban megírt Szózat volt. Ezt követően tekintették őt nemzeti költőnek. A sok nyelvre lefordított verset Egressy Béni zenéjével (1843) második nemzeti himnuszunkként énekeljük ma is. Bajza és Toldy mellett 1837–1843 között az Athenaeum című folyóirat szerkesztője lett. A politikai életben is részt vett Széchenyi oldalán, de a Kelet népe vitában Kossuth mellett voksolt.

1843-ban megnősült, feleségül vette Csajághy Laurát, és házasságukban három gyermekük született. A negyvenes években írt versei: a Gondolatok a könyvtárban, Az emberek az egyetemes emberi sorsról szóló filozófiai költemények. Minden munkái tíz kötetben 1845–47 között jelentek meg. Lírája 1846 után szinte teljesen elhallgatott, s az ezt követő évek egy kiábrándult, megkeseredett, pesszimista költőt mutatnak, aki előtt víziókban jelenik meg az emberiség története.

1848-ban a vértelen forradalmat üdvözölve szólalt meg újra, és népképviselőnek is megválasztották. A felelős magyar kormányt Debrecenbe is követte, 1849 utáni költészete bár néhány versre

korlátozódik, de közöttük olyan remekművek is vannak, mint a közelmúlt eseményeinek lírai összefoglalása, az Előszó (1850) vagy a magyar romantika utolsó nagy versének tekinthető, a Vén cigány (1854). Szinte jelképes, hogy ekkor fejezte be a Lear király shakespeareai mű posztumusz fordítását.

A költő és drámaíró nagy barátja és segítőtje volt a haza bölcse, Deák Ferenc. A halálát követően az árváról való gyámatyaiságát vállalva az anyagi gondoskodás nem könnyű terhet is magára vállalt. A költőt különösen hazafias verseiért kedvelte, s a Zalán futását gyakran fejből idézte. Ifjúkori barátjának halála mélyen megrendítette.

A reformkor, a romantika egyik kiemelkedő alakjának Vörösmarty Mihály halála 150. évfordulója alkalmából ajánlom tagszervezeteinknek, a nyugállományúkluboknak és bajtársi egyesületeknek, hogy látogassanak el Kápolnásnyékre, ahol emlékházat rendeztek be a róla elnevezett utcában. Az épület előtt Vigh Tamás Vörösmarty-szobra látható.

Méltó alkalom a koszorúzásra november 19-e, halálának évfordulója napján a budapesti Kerepesi temetőben lévő síremlékénél.

Verszeinek, műveinek felidézése biztatnak a HM humánpolitikai főosztálya által meghirdetett pályázat, valamint megemlékezések, szavaló- és énekversenyek megrendezésére is.

*Dr. Lovasi Gábor nyá. ezredes
a BEOSZ alelnöke*

mesélték, hogy milyen felejthetetlen, semmivel nem pótolható élményként őrzik a közösségtől sokszor saját hibájukon kívül elzártan élők, milyen hálással fogadták pusztán a beszélgetés lehetőségét is. Elmondták: sokaknak megkönnyebbülést okozott csak a lehetőség, hogy volt kivel beszélgetni, megosztani mindennapi gondjait, problémáit. Jó érzéssel töltötte el a látogatások résztvevőit, ha valamelyik pályatársunknak segély folyósításának kezdeményezésével, gyógyintézeti ellátás vagy üdülés intézésével segíteni tudtak, és ezáltal életkörülményeik javításához – ha esetleg csak átmenetileg is – hozzájárulhattak.

A látogatások, beszélgetések során sokan közelebb kerültek a szövetséghez, jobban megismerték céljainkat, nyitottabbá váltak törekvéseink iránt. A figyelem, a gondoskodás vagy a közös emlékek, élmények felidézése sok nyugállományú katona, övezgy érdeklődését keltette fel tagszervezeteink, a szövetség iránt. Most már egy bizonyos idő távlatából – a tapasztalatok alap-

ján – azt is elmondhatjuk, hogy az időskort is könnyebb megélni, ha tudjuk: számíthatunk a közösség, a kollégák, a barátok támogatására.

Hasonló figyelemmel, kezdeményezéssel talán a fiatalabb korosztályhoz is közelebb kerülhetnénk, hiszen vannak olyan tapasztalataink, hogy több volt kollégánk csak a megszólításra, a hívó szóra várt. Azt igénylik, hogy valaki azt mondja: „gyere közzénk”, „szükség van rád”, van számodra is kínálatunk. Társaddal együtt egy jó közösség tagja lehetsz, amely segít, támogat, ha arra szükség van, vagy „csak” új barátokra lehetsz. A hadkiegészítő parancsnokság közreműködésével lehet, hogy segíteni tudjuk a munkába állást vagy a gyermekeknek a jól képzett kollégákon keresztül a nyelvtanulást, a számítógépes ismeretek gyarapítását.

A tapasztalatok alapján közösen kell dolgoznunk azért, hogy a mások érdekében való tevékenykedés, a kolléga, a pályatárs segítése, támogatása jó érzése folya-

matosan jelen legyen szervezeteink életében. Nem engedhetjük, hogy ellaposodjon ez a hasznos, maradandó értékeket hordozó tevékenység. Ha indokolt, időről időre újítsuk meg a hadkiegészítő parancsnokságokkal az együttműködési szerződést, és új aktivisták bevonásával, felkészítésével frissítsük fel, erősítsük meg szervezetünk nyugállományú társaink és a katonaozvegyek érdekében folytatott munkáját.

Végezetül megköszönöm a személyügyi csoportfőnökség, a hadkiegészítő parancsnokságok vezetőinek, érdekvédelmi szakembereinek, hogy társaink, segítők voltak az aktivisták felkészítésében, kezdeményezéseink fogadásában. Köszönöm szervezeteink azon tagjainak a munkáját, akik önzetlenül tevékenykedtek nyugállományú társaik érdekében, növelték, erősítették a bizalmat a szövetség iránt.

*Sipos Géza nyá. ezredes
elnök*

Magyar–román bajtársi együttműködés

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ) és a Román Nyugállományú és Tartalékos Katonák Szövetsége (UNCMRR) elnökségének képviselői április nyolcadikán találkoztak Nyíregyházán. Sipos Géza nyugállományú ezredes, a BEOSZ elnöke, valamint Teodorescu Eugén nyugállományú vezérőrnagy, az UNCMRR elnöke együttműködési megállapodást írtak alá.

A közös elhatározás alapján született együttműködési megállapodás szerint a két katonai társadalmi szervezet

vezetői a jövőben kölcsönösen meghívják egymást országos szintű rendezvényeikre, emellett a két szövetség határ menti tagszervezetei is baráti, bajtársi kapcsolatokat építenek ki.

A Román Nyugállományú és Tartalékos Katonák Szövetségének jelenleg 26 ezer tagja van; a román védelmi költségvetés jelentős összeggel támogatja működésüket. A szövetség kezdeményezésére ebben az évben négy idősothont adnak át, ezekben szociálisan rászoruló román obsitók élnek majd.

Köszönőlevél

TISZTELT MINISZTER ÚR!
TISZTELT VEZÉRKARI FŐNÖK ÚR!

Mi, a nagyatádi 63. gépesített lövészezred/dandár (MN 3335.) volt hivatásos katonái az 1961–1990. augusztus 31. között funkcionáló ezred, majd dandár megszűnése után 15 évvel emlékünnepségünket, csapatünnepünket bensőséges és ünnepélyes körülmények között megtartottuk.

Megemlékezésünk a katonai hagyományok ápolásának jegyében történt. Széles társadalmi nyilvánossággal emlékeztünk meg az időközben elhunyt katonabajtársakról a városi temetőben. A város művelődési házában tartott ünnepi állománygyűlésün-

kön meleg szavakkal köszöntöttük a megjelenteket és az egykori parancsnokokat, akik katonai életútjuk elismeréseként a vezérkari főnöktől, a várossal tartott kapcsolataik megbecsüléseként pedig a városi önkormányzattól részesültek emléklapok kintüntetésben. Megható része volt az ünnepi eseményünknek, amikor a város polgármestere az egykori katonaváros polgárai nevében tartós megőrzésre átvette az alakulat muzeális csapatzászlóját.

A volt katonai vezetők üdvözlötték hajdani személyi állományuk tagjait, és a városi sportszarnokban a terített asztalnál is lehetővé vált, hogy több katonageneráció felidézze egykori alakulatuk emlékeztető eseményeit.

Köszönetet mondunk önöknek, hogy e hagyományteremtő jelleggel

bíró rendezvényünk létrejöttéhez hozzájárultak, és intézkedéseikkel támogatták a Szárazföldi Parancsnokság és az alárendeltségébe tartozó Boconádi Szabó József Logisztikai Ezred közreműködését, valamint biztosították a Honvéd Együttes kitűnő hangulatot teremtő fellépését.

Úgy érezzük, hogy rendezvényünk támogatottságában kifejeződik a haza védelmében eltöltött hivatásos katonai szolgálatunk méltánylása, a katonai hivatás elismerése és megbecsülése, amely jó példaként szolgál a katonák nagyobb társadalmi elismertségében, a hivatásos hadsereg toborzásában.

Budapest, 2005. július

*A csapatünnepet szervező
nagyatádi bizottság*

Szlovéniában jártunk

A Marcali Bajtársi Egyesület 45 fős csoportja május 21–22-én a Szlovén Tiszti Szövetség lendvai területi egyesületének meghívására Szlovéniában járt.

A kétnapos program Lendván Széchenyi István és Kossuth Lajos emléktáblájának koszorúzásával kezdődött. Innen a Szlovénia geometriai központjában lévő GEOSZ-ba vezetett az útjuk, ahol a függetlenségi évforduló tiszteletére rendezett ünnepségen vettek részt. A délutáni órákban Ljubljanával ismerkedtek, megtekintették a Szlovén Köztársaság parlamentjét és a történelmi óvárost. Az esti órákban az IGI polgárvédelmi kiképzőbázison katasztrófaelhárítási gyakorlatot tekintettek meg. Az ünnepi vacsorán a Szlovén Tiszti Szövetség országos elnöke, Miha Butara köszöntötte a marcali bajtársakat. Nagy elismeréssel szólt a marcali és lendvai testvérkapcsolatról, majd Fehér János marcali elnöknek Arany Emlékplakett kitüntetést, több marcali bajtársnak pedig dicséret emléklapot adott át.

A kirándulás második napján ellátogattak

Jurij Vega kiváló matematikus és tüzérkatonai emlékmúzeumába, innen Truboljeve bányászvárosba vezetett az útjuk.

Visszafelé még ellátogattak a Bakanakitónál lévő Szent Vid kápolnához és a kör-

zetben lévő földsugárzási pontokhoz. A tartalmas kétnapos programot Dobronakon hangulatos barátsági esttel zárták.

F. J.

Vietnamban járt bajtársak találkozója

A magyar hadsereg első jelentős békefenntartó missziója a XX. század második felének egyik legvéresebb konfliktusához, a vietnami háborúhoz kapcsolódik. Az akkor már nyolc esztendeje tartó harcok 1973 januárjában értek fordulópontjukhoz, amikor a szemben álló felek – Dél-Vietnam, illetve az Egyesült Államok, valamint Észak-Vietnam és a Vietkong politikai szervezete, a Nemzeti Felszabadítási Front – fegyverszüneti megállapodást kötöttek egymással. A

dokumentumban foglaltak betartásával a Nemzetközi Ellenőrző és Felügyelőbizottságot (ICCS) bízták meg, amelynek tevékenységét lengyel, indonéz, kanadai, illetve az őket váltó iráni szakemberek mellett hazánk részéről ötszázhuszonöt katona, hat polgári alkalmazott, valamint száztíz diplomata segítette.

A háború befejezése után 30 esztendővel, 2005. május 27-én – a békefenntartók napja keretén belül – a Stefánia-palotában gyűltek össze a

délkelet-ázsiai országot megjárt magyarok, hogy megemlékezzenek az ott végzett rendkívüli munkáról, továbbá az elmúlt három évtized során elhunyt bajtársakról. Nagy Gyula nyugállományú ezredes ünnepi köszöntőjében hangsúlyozta, hogy akkori küldetésükkel fontos katonai és diplomáciai szolgálatot tettek Magyarországnak, ám csak napjainkban mutatkoznak az elismerés jelei. A szervezőbizottság elnöke alapvető feladatnak nevezte a békefenntartói tevékenység szélesebb körű társadalmi megismerését, ezért szerinte célszerű lenne egy ezzel foglalkozó civil szervezet megalakítása.

A rendezvényen felszólalt a Vietnami Köztársaság budapesti nagykövete, Tran Huu Tung, aki magyar nyelven üdvözölte a jelenlévőket, majd tolmácsolta kormánya és népe köszönetét mindazért a támogatásért, segítségért, amelyet a háború idején kaptak hazánktól.

A Vietnamban megjárt obszitosok többsége egyetért azzal a javaslattal, hogy valamennyien a BEOSZ tagjai legyenek.

Pusztavacsi élmények

A Balassi Bálint Bajtársi Egyesület nyári kirándulást szervezett az ország közepére, vagyis Pusztavacsra, ahol a helyőrségi nyugdíjas egyesület Gungli Emil ny. alezredes vezetésével vendéglátásból jelesre vizsgázott.

A nevezetes harcanyag-ellátó bázis megtekintése után az országközpont jeltornyánál történt a kézfogás, koccintás és ismerkedés a helyiekkel. A helyőrségi klubban elfogyasztott

kitűnő ebéd után Somogyvári László tartalékos tiszt, Pusztavacs korábbi polgármestere, - aki nagyszerű zenész - gondoskodott a baráti összejövetel jó hangulatáról.

Felejthetetlen élmény volt a közös nótázás és a helyiekkel folytatott baráti beszélgetés.

Honvéd találkozó Szabadszálláson

A Szabadszállási Város önkormányzata a városi napok keretében rendezte meg az első szabadszállási Honvéd Találkozót, amelyre a József Attila közösségi házban került sor. A helyi pékek kóstolójával egybekötött bemutatója után, dr.

Balázs Sándor polgármester köszöntötte a megjelenteket, majd bemutatták a nemrég felszámolt Alföldi Kiképző Központ életét bemutató filmet. Ezután a Mátyás király emlékparkban elhelyezett emlékkövekre kerültek virágok és a résztvevők a temetőben koszorút helyeztek el az itt szolgált katonákra emlékeztető kopjafájánál.

Gondoskodás a katonaozvegyekről

Rossz tájékozottság, téves hiedelmek miatt sokszor hallani még egyes érdekképviselői szervezetek vezetőitől is, hogy a honvédség magára hagyja a katonaozvegyeket. Ezzel a feltételezéssel szemben a honvédség - a költségvetésének terhére - szinte egyedülállóan gondoskodik az özvegyekről. Ennek a kiemelt - de nyilván az anyagi lehetőségekkel arányban álló - figyelemnek kimondatlanul is annak viszonzása van, hogy a háztartásban, a gyermekek nevelésében, a gyakorlatok, a kiképzés, a nemzetgazdasági munka miatti külön élés, a gyakori helyőrségváltások miatt több teher jutott a katonafeleségre, élettársra.

Az özvegyekről való gondoskodás természetesen a társ, az apa, nagypapa elvesztésével járó és semmivel nem pótolható fájdalom túl nem azt jelenti, hogy az egyedül maradtakra gondtalan élet vár. A rezsikiadások, a megélhetés költségei a továbbiakban egy jövedelemre terhelődnek. Különösen nehéz azoknak a helyzetük, akik sokszor saját hibájukon kívül - különösen az idősebb korosztályból - nem szereztek saját jogú nyugdíjat vagy ezt objektív okok miatt özvegyi nyugdíj sem egészítette ki. Ha nincs

gyermeki segítség, ez a helyzet akár napi megélhetési gondokat is okozhat.

A honvédség gondoskodása jóleső figyelmet jelent még akkor is, ha minden gondot nem tud megoldani. A kiemelt figyelmet testesíti meg, hogy a katonaozvegyek özvegyi nyugdíja a társadalom átlagánál hat százalékkal magasabb, jelenleg 36 százalék. A honvédség az egyszeri szociális támogatást a kegyeleti gondoskodást kivéve az összes szociális ellátási formát az özvegyekre is kiterjesztette. Ennek megfelelően a katonaozvegy jogosult a HM-rendelkezési lakásra, illetve a lakásbérleti jogot változatlan feltételek mellett folytathatja. Az özvegyet a nyugállományú katonakéhez azonos módon megilleti a nyugdíjasotthoni elhelyezés, a katonaegészségügyi ellátás, a kedvezményes üdülés, étkezés és természetesen segélyben is részesíthető. Ez utóbbiak összegben és számszerűleg is több mint felét éppen helyzetüknél fogva az özvegyek kapják.

Érdemes tudni, hogy a katonaozvegyek alacsonyabb jövedelmük miatt jogosultak lehetnek bizonyos társadalombiztosítási (máltányos nyugdíjemelés), önkormányzati

támogatásokra (közgyógyellátás, lakásfenntartási és fűtési támogatás stb.). A szociális ellátással kapcsolatos konkrét kérdésekkel érdemes felkeresni az illetékes hadkiegészítő parancsnokság érdekvédelmi munkatársait.

A Honvédelmi Minisztérium a jövő évben is megrendezi a katonaozvegyek találkozóját, amely lehetőséget biztosít problémáik megismerésére, a tárca elképzeléseinek, terveinek bemutatására, a kiemelkedő munkát végzők elismerésére, a közös dolgokról való eszmecsere.

Az özvegyek sajátos érdeklődését, gondjait felismerve a BEOSZ több régiójában, klubjában (egyesületében) létrehozták a nőtagozatot, ahol külön programokat szerveznek számukra, a sajátosságoknak megfelelő figyelmet fordítanak e réteg érdekképviselésére. Jelentős segítséget nyújt a hadkiegészítő parancsnokságok munkájához, az érintettekről való gondoskodáshoz, ha ezek a szervezetek jelzik az illetékeseknek a legjobban támogatásra szoruló tagjaik gondjait, és javaslattal élnek azok megoldására.

Pintér Ferenc ny. ezredes

„Bajtárs” szövetségi induló

Van hazánk, van mit védenünk, ez eszme éltesse tette kész seregünk

Álljon sorainkba minden hazáját szerető, a hont védeni kész férfi és nő

Legyen csapatunk erős, összefogó, tette kész és bátor bajtársi szövetség

Együtt egymásért, bajtárs, ne feledd
Az összefogás győzelemre vezet
„A haza minden előtt!” ez a jelszavunk

Békében és harcban mindig együtt vagyunk

Bajtárs, a hazáért, honunk védelméért mi bátran kiálltunk
Szolgáltuk a hazát és védjük népünk szabadságát, országunk határát
Vitéz elődeink nyomdokain járva a hon védelmére most is készen állunk

Együtt egymásért, bajtárs, ne feledd
Az összefogás győzelemre vezet
„A haza minden előtt!” ez a jelszavunk
Békében és harcban mindig együtt vagyunk

Jelige: „Együtt egymásért”

*Simon Béla nyá. ezredes
különdíjas pályaműve*

Polgárőrök napja

Cserszegtomaj (h. á.) – Partneri találkozóját tartotta a helyi polgárőrök egyesülete. Az összejövetelen magas szinten képviseltették magukat az együttműködő testületek: a megyei rendőr-főkapitányság, a határőrség, a honvédelem. Bozsóky Ferenc elnök beszélt többek között a kapcsolattartás hatékonyságnövelő jelentőségéről, Sipos Géza ezredes, a bajtársi szövetség országos elnöke pedig kiemelte az egyesület civil közösségi életbeni példaértékű szerepét is.

Mászáros Géza alezredes a Honvédszakszervezet elnöke

TISZTELT ELNÖK ÚR!

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége elnöksége nevében tisztelettel köszöntelek a Honvédszakszervezet elnökévé történt megválasztásod alkalmából.

Bízom benne, hogy a két szervezet között meglévő jó kapcsolatok megválasztásoddal tovább fejlődnek, és a számunk-

A két „Puskás” Isaszegen

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület és a Puskás Tivadar Távközlési Technikum kapcsolata öt éve, az egyesület megalakulása óta tart. Részt veszünk egymás rendezvényein, amit a szakmai érdeklődésen túl katonai és hazafias nevelőmunka is jellemez. Ilyen közös rendezvényre került sor márciusban Isaszegen.

A Keleti pályaudvarról indultunk két csoportban a kilencedik, tizedik, tizenegyedik, tizenkettedik és tizennegyedik osztályos tanulókkal. Megérkezvén Isaszegre a tanulók térkép alapján menetet hajtottak végre négy jellemző helyet érintve. Ezek voltak: a református templom (a templomfalán két emléktábla), a falumúzeum (külön teret szentel a honvédségnek), a honvédsírok (3 kilométeres gyaloglás felfelé a hóbán) és az 1848-as honvédemlékmű. A diákok csapatát az osztályfőnö-

kök vezették. A technikum tanári kara minden csoportnak felkészülési füzetet adott, amelynek tanulmányozása elég volt a megfelelő válaszok megadásához. A csapat közösen válaszolt az írásban feltett kérdésekre egy erre az alkalomra készített – főleg az isaszegi csatá-

val foglalkozó – feleletlapon. Az anyag főbb részei: Görgey Artúr, a tavaszi hadjárat isaszegi ütközete, az ütközetek parancsnokai. Nyolc 1848-as katonadal, amelyek közül egyet az osztályoknak el kellett énekelniük. Végül Petőfi Sándor kilenc forradalmi verse, amelyeket meg kellett tanulni.

Az útvonalat sikeresen végigjárt csapatok az 1848/49-es isaszegi emlékmű előtti téren gyülekeztek. Itt a dombon, az emlékmű előtt volt az ünnepség. Az igazgató úr megnyitója után Isaszeg polgármestere üdvözölte a részt vevő diákokat, majd egy diák elszavalta a Nemzeti dalt. Ezután Isaszeg polgármestere lépett a mikrofon elé, üdvözölte a diákokat, a tanárokat, egyesületünket és a nagytarcsai híradók képviselőit. Az ünnepi beszédet dr. Linner Miklós nyá. vezérőrnagy – egyesületünk elnöke – mondta. Ezután egyesületünk és a honvédség koszorút helyezett el az emlékmű talapzatán.

A honvédelmi verseny értékelését a technikum igazgatója, dr. Horváth László ismertette. Miközben a verseny zajlott, elkészült a babgulyás.

A Puskás egyesületből a résztvevők versenyen kívül bejárták az útvonalat. A szokásoknak megfelelően (nem ez volt az első vonatos közös túra) a túra végén beszélgettünk a fiatalokkal, tudásunknak megfelelően kiegészítettük az 1848/49-es eseményekről tanultakat, és természetesen fényképeztünk. Délután Isaszeg polgármestere fogadta egyesületünk tagjait és a technikum tanári karát.

Vörös Béla nyá. mk. ezredes

ra is oly fontos szervezet, a HOSZ ismét együtt fog velünk küzdeni a személyi állomány érdekében az érdekegyeztetés asztalánál.

Engedd meg, hogy külön gratuláljak Heiling Ottó és Szincsik Gyula alezredes urak alelnökké történt megválasztásához is. További felelősségteljes munkátokhoz sok sikert, erőt, egészséget kívánok.

Bajtársi tisztelettel:

*Sipos Géza nyá. ezredes
elnök*

Pápa Bázisrepülőtér napja 2005

A pápai repülőbázis hivatásos, szerződéses és polgári dolgozói számára 2005. július 2-án családi hangulatú ünnepi rendezvényt szerveztek egységük megalakulása alkalmából. Az immár negyedik alkalommal rendezett ünnepségen az alakulat megnövekedett létszámának megfelelően a meghívott vendégek, szereplők létszáma is növekedett, illetve a programok látványos földi-légi bemutatókkal és kulturális rendezvényekkel színesedtek. A katonai szervezet vezetésétől meghívást kaptak a katonai előjárók, Pápa város vezetői, a fegyveres társszervek vezetői, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének elnöksége, a katonai hagyományörző egyesületek, a jogelőd alakulat nyugdíjasaik tömörítő Honvéd Bajtársi Klub, valamint a BEOSZ Dunántúli Régiójának tagegyesületei.

Az időjárás sajnos nem volt kegyes a résztvevőkhöz, azonban az egész napos eső sem vehette el a lelkesen, odaadónan készülődő helyiek és a találkozás örömeit kívánó, ünnepelni vágyó vendégek kedvét.

A megnyitóünnepség a csapatzászló bevonulása után Pápa Bázisrepülőtér zászlajának ünnepélyes felvonásával kezdődött. Az ünnepséget színesítették a helyi és a katonai szervezethez közel álló hagyományörző egyesületek, amelyek csapatzászlóikkal csatlakoztak a díszelgőkhöz. A pápai Vitéz Bertalan Árpád Veterán Ejtőernyős Egyesület, a mosonmagyaróvári Honvéd Hagyo-

mányörző Egyesület és a Pápai Huszáregyesület tagjainak jelenléte a katonai szervezet társadalmi kapcsolatainak gazdagságát és tartalmasságát bizonyította.

A program részeként az érdeklődők megtekinthették a katonai repülő és radar eszközök statikus bemutatóját, a rendőrség, a mentőszolgálat, a tűzoltóság technikai eszköztárát. A dinamikus repülési bemutatót a mostoha időjárás korlátozta ugyan, de végérvényesen nem törölte. Délután a még mindig borús égre szegezhetők szemeiket a nézők az esernyők alól, és így gyönyörködhetnek az esőfelhőket kerülgető helikopterek és ejtőernyősök látványában.

A nap folyamán játékos erőpróbára is sor került a BEOSZ által a bázisnapra meghívott 12–18 év közötti diákok részvételével. Mivel a több színpadra kialakított kulturális programok mind a fedett hangár színpadára zsúfolódtak,

és a vetélkedők is csak itt, a fedett helyen történhettek, ezért a fiatalok műsorszünetekben vetélkedhettek. Ezek lebonyolításában a BEOSZ-szervezetek tagjai vállaltak jelentős szerepet. Ezzel a rendezvénnyel az alakulat is részt vállalt a honvédelmi eszme népszerűsítésében, az önkéntes katonai szolgálat és annak környezetűl szolgáló laktanyai élet és hangulat megismertetésében. A diákok a megérdemelt versenydíjakon kívül a BEOSZ vendégeként egy tál finom babgulyásban is részesültek.

A kulturális programok sorában a Légierő zenekarának a latinos zenei műfajt képviselő Los Andinos együttesek nagy sikerű koncertjei mellett a résztvevők a pápai Jókai Művelődési Központ modern, break és néptáncscsoportjai fellépéseinek, valamint a Hangszín Stúdió és a Megálló csoport színvonalas produkcióinak tapsolhattak.

G. M.

Telefonos tájékoztatás

A nyugállományú katonák és hozzátartozóik is igénybe vehetik a humán tanácsadó telefonszolgálatot. Tájékoztatást kaphatnak jogaikról, járandóságokról és azokról a szociális ellátási formákról (üdülés, egészségügyi ellátás, segélyezés, kegyeleti gondoskodás stb.), amelyekre igényesültek lehetnek.

Kérdése, problémája esetén hétfőtől csütörtökig 8–14

óraig névtelenül, ingyenesen hívhatja a 06/80-204-437 zöldszámot.

A Magyar Honvédség egészségügyi szanatóriumainak címe és telefonszáma:

MH Balatonfüredi Kardiológiai Rehabilitációs Intézet
8230 Balatonfüred, Szabadság u. 5. 06(87)482-888;
HM Hévízi Mozgásszervi Rehabilitációs Intézet
8280 Hévíz, Ady E. u. 30. 06(83)500-600.

Béndek József hőr. vezérőrnagy
a határórség főtanácsosa,
a határórség országos parancsnoka

TISZTELT VEZÉRŐRNAGY ÚR!

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége több mint 10 000 fős társasága nevében őszinte tisztelettel köszöntöm önt és a parancsnoksága alá tartozó valamennyi határőrt, köztisztviselőt, közalkalmazottat a határórség napján.

Mint ahogy a Hadtörténeti Intézetben elhelyezésre kerülő

emléktábla szövege is tartalmazza: „Örök tisztelet Magyarország határainak őrzésében, védelmében és ellenőrzésében becsülettel helytálló gyeplőőrök, végvári vitézek, határrendőrök, határrendőrök, határavadások, határrendészek és határőrök emlékére”.

Kívánok valamennyiüknek jó erőt, egészséget, határőrszereplését, magánéletükben sok boldogságot.

Bajtársi üdvözléssel:

Sipos Géza nyá. ezredes
elnök

Húsz éves a Bolyai János Nyugállományúak klubja

1985-ben alakult meg a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolán a nyugállományúak klubja, amely követve a főiskola névváltozását Bolyai nevet vette fel 1990-ben.

A klubnak jelenleg 116 tagja van, s a legtöbben a régi főiskola volt tanárai, polgári dolgozói, illetve ezek özvegyei. A jól működő klubnak, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Üllői úti bá-

zisa ad otthont és közvetlen kapcsolata van a Bolyai János hadmérnöki karral. Az eltelt idő eseményeit könnyben kívánjuk megörökíteni az útkor számára, s ezt a tervet az egyetem rektora is támogatja. A klub 1992 óta tagja a BEOSZ-nak, részt vesz rendezvényein, támogatja elképzeléseit.

A Bolyai klub havonta tartja összejöveteleit és tagjai részt vesznek lövészversenyeken és Szentendrén, valamint Debrecenben rendezett szellemi tornákon is. Az évfordulós ünnepséget decemberben tartjuk, a Bolyai Napok keretében. Ekkora kívánjuk könyvünket is megjelentetni, amely a klub történetét mutatja be.

Vörös Béla mk.nyá.ezredes

Az örökmozgó obsitos

Éppen egy hete jöttek össze az Orosházi Fegyveres Testületek Nyugállományúklubjának tagjai és házastársaik, hogy megünnepeljék klubjuk fennállásának 35. évfordulóját. Néhány vendéget is fogadtak. Többek között Kovács István dandártábornokot, a szentesi dandár parancsnokát (aki éppen 35 éve Orosházán kezdte tiszti pályáját) és a megyei hadkiegészítő parancsnokot, Éliás György alezredest. A dandártábornok átadta a honvédelmi miniszter üdvözlését, akivel aznap munkája során találkozott.

A Sivatag Rózsái nevet viselő budapesti hastánccsoport és a nagyszénási szenior majorette-ek bemutatója után a klub 86 esztendő – s e tisztségét 31 éve viselő – elnöke, Benczúr Pál nyugállományú ezredes emlékezett vissza az 1970-ben 16 taggal létrejött klub megalakulására és az eltelt évek eseményeire. Négy év múlva már százan voltak, ma 210 tagot számolnak. A nyugdíjas katonákból, rendőrökből, tűzoltókból és részben határőrökből álló klubnak az a célja, hogy összefogja a tagságot, érdekes és hasznos elfoglaltságot kínáljon számukra például utazások szervezésével is.

A műszaki alakulat megszűnésével komoly bázisuk veszett oda, amelyet a szentesi dandár segítőkészsége igyekszik pótolni. Jelenleg az orosházi nyugdíjasok érdekvédelmi egyesülete biztosít számukra helyet, így megtarthatják havi klubnapjaikat is. A legutóbbin például a polgármester tartott beszámolót. Rendszeresen látogatják a betegeteket, és családi rendezvényeket szerveznek.

Nyugállományúak lövészversenye

A BEOSZ Közép-magyarországi Régiója, a Honvéd Sportegyesületek Országos Szövetsége és a Bolyai Honvéd Sportegyesület emlék-pisztolylőversenyt szervezett május 25-én a budapesti Pongrácz úti lőtéren a második világháború befejezésének 60., illetve József Attila születésének 100. évfordulója tiszteletére. A verseny fővédnöke Sipos Géza nyá. ezredes, a BEOSZ elnöke volt. A versenyen tizenegy csapat ötvenegy versenyzője vett részt. Az egyéni versenyt Fodor László, a Rétsági Klub versenyzője nyerte 97. körrel.

Csapatban a ZMNE Bolyai Klub csapata végzett az első helyen 273 köreységgel (3 fős csapat). A sikeres rendezvényhez nagyban hozzájárult az MH Támogató Ezredének parancsnoka, Krenák János ezredes és Záhonyi Attila, a BHSE szakosztály-igazgatója, akik a verseny feltételeinek biztosításában és szervezett lebonyolításában játszottak döntő szerepet.

Gál István nyá. ezredes

Egy követésre méltó szerződés

„Pártoló és támogatási szerződés, amely létrejött a Tapolcai Honvéd Nyugállományúak Klubja (8300 Tapolca, Dobó tér 1.) mint támogatott (a továbbiakban klub) és a Partner-2004 Fuvarozó és Kereskedelmi Bt. (8300 Tapolca, Deák u. 6.) mint támogató (a továbbiakban Partner-2004 között azzal a céllal, hogy a Partner-2004 támogatja nem pénzbeli juttatással a klub 2005. évi működését irodaszerekkel (golyóstoll, grafitírón, tűző- és gémkapocs, fénymásolóhoz szükséges A/4 méretű papírt maximum 4000 ív erejéig és egyszerű

irattároló kartonokkal) a mindenkori alapbeszerzési árban.

A Partner-2004 az alábbi kedvezményt ajánlja fel a klub tagjai számára:

a nyugdíjasoknak kedvezményes vásárlást biztosít minden termékére 5%, azaz öt százalékos erejéig azzal a kikötéssel, hogy a vásárló köteles bemutatni a klubtagsági igazolványát, amelyben jelen szerződés aláírója és annak bélyegzője szerepel.

A jelen szerződés aláíróját a Tapolcai Honvéd Nyugállományúak Klub alapszabályzatában foglalt kedvezmények és jogosultságok megilletik mint pártoló tagot.”

Közreadta: Nacsá Ferenc nyá.

Együtt ünnepeltünk az osztrák bajtársakkal

A Határőr Nyugdíjasok Soproni Egyesülete hagyományt teremtett azzal, hogy már ötödik alkalommal ünnepelte a Határőrség Napját, és már második alkalommal – mint a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének tagszervezete – hívtuk meg közös ünneplésre a Burgenlandi Bajtársi Szövetség nezsideri (Neusiedl am See) küldöttségét, akik formaruhában (9 fő), csapatzászlójukkal felvonulva álltak díszőrséget a volt Soproni Határőr Kerület hősi halottainak emlékműve mellett.

A Soproni ünnepségen a himnusz elhangzása után, az egyesület vezetősége, a Győri Határőr Igazgató gazdasági helyettese, a Soproni Határrendészeti Kirendeltség vezetőjének logisztikai helyettese, valamint a Soproni Rendőr Nyugdíjasok Baráti Egyesülete vezetősége helyezte el a kegyelet és megemlékezés koszorúját a soproni fúvószenekar közreműködése mellett.

Roman Schramek elnök úr, a nezsideri küldöttség vezetője nagyra értékelte a két szervezet között kialakult bajtársi együttműködést és köszönetet mondott a meghívásért. Beszédében javasolta egy együttműködési megállapodás létrehozását a Határőr Nyugdíjas szervezet és a nezsideri szövetség között, amit a jelenlévő mintegy 130 fős ünneplő közönség nagy tetszéssel fogadott.

A koszorúzási ünnepséget követően a Kirendeltség éttermében a „hagyományos” határőr vacsora után – finom, bőséges bagdulyás, töpörtyűs pogácsa melyet a Győri Határőr Igazgatóság igazgatója ajándékozott a résztvevőknek – baráti beszélgetés, zene, tánc következett, melyből osztrák barátaink is „tevékenyen” kivették a részüket.

A történethez tartozik, hogy két nappal később a Soproni határőr egyesület elnöke két vezetőségi tag és tolmács kíséretében – burgenlandi bajtársak meghívására – koszorúzási ünnepségen vettek részt St.Margarethenben (Margitbányán) a világháborúban és hadifogságban elhunyt emlékművénél. Immár ők is második alkalommal. A tartomány vezetői meleg szavakkal méltatták a soproni nyugállományú határőrök és a Burgenlandi Bajtársi Szövetség együttműködését, egymásra találását, amely példát mutat az európai népek barátságához, összefogásához, a szomszéd népek jobb megismeréséhez.

Kovács János nyá.hőr.alezredes

Szlovákiában barangoltunk

Egyesületünk kétnapos kirándulást szervezett Szlovákiába, miután sok szépet hallottunk a malonyai arborétumról, és sokan úgy gondoltuk, hogy ezt látni kell. Egyesületünk vezetősége megszervezte az utunkat, a szállásunkat, így tele várakozással célba vettük a határátkelőt.

A gyönyörű ősi birtok kastélyát körbeveszi a park, amelyet Ambrózij Migazzi István alapított 100 holdnyi területen. Délután már Nyitra felé utaztunk jó hangulatban a püspöki vár, a Vazul-torony, a Szent Emmeramus-templom és a püspöki székesegyház látogatása céljából. Itt is egy szép parkon keresztül vezetett az út, de megérte, mert csoportunkat az ottani atya a zárva tartás ellenére végig kalauzolta.

A szállásunk Aranyosmaróton, egy diákkollégiumban volt. Vacsorázní egy helyi étterembe mentünk, ahol a tulajdonos igazán elfogadható áron, és egy

szomszédban lakó idős magyar házaspár segítségével nagyon finom vacsorát készített. Vacsora végeztével az idős úr elkauzolt bennünket a városban.

Másnap a szklenói fürdőhelyre érkezünk, sajnos a nyitott strand még nem üzemelt, így a fedett fürdő 40 C-fokos vizét élveztük. Nagyon kellemes élmény volt. Innen Szentantálra vitt az utunk. A vadászkastélyban, amelyet Koháry gróf és Coburg hercegek építettek, csodálatos korabeli berendezéseket, szobabútorokat, csempeberakásos kályhákat, vadászati trófeákat csodálhattunk meg.

Innen már hazafelé vitt az utunk, nem győztük feleleveníteni az eddig látottakat, a kétnapos kirándulásunk felejthetetlen eseményeit.

*Ostýányi Lajosné nyá. zászlós
kultúrfelelős*

Emlékérem alapítás

A Balassi Bálint Bajtársi Egyesület a névadó születésének 450. évfordulója alkalmából emlékérmeket alapított, amelyet a legalább tízéves tagsággal rendelkező, a közösségért aktívan tevékenykedő tagjaink közül évente – az elnökség döntése alapján – három-öt fő kaphat meg az évzáró közgyűlésen.

Az emlékéremmel kívánjuk köszönetünket kifejezni azoknak a vezetőknek, akik szervezetük meglátogatása során maradandó élménnyel ajándékozzák meg a közösséget, illetve színvonalas programok, előadások megtartásával hozzájárulnak tagjaink tájékoztatásához.

*Szekeres István nyá. ddtbk.
elnök*

Régió híradó indult

Köszöntjük a Közép-dunántúli Régióhíradót, amelynek első száma Székesfehérváron Jobbágy Antal nyá. ezredes bajtársunk jóvoltából jelent meg.

A régióhíradó (4 oldalas) a májusi honvédelmi napok eseményeinek felidézése mellett foglalkozik a tapolcai klubérettel, a fehérvári KATONA emlékoszlop felállításával, a katonaözegek találkozójaival, a várpalotai klub kirándulásával és a Szüleinktől örököltük című pápai kiállítással.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének címe:

**1087 Budapest,
Kerepesi út 29/B
7. épület (I. emelet 133–135.)**

Telefonszámok:

(06-1) 210-7513,

HM: 26-846, 26-847

**A BEOSZ-NAK JELENLEG
NINCS POSTAFIÓKSZÁMA!**

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének tájékoztatója

Felelős kiadó: Sipos Géza ezredes, a BEOSZ elnöke. Szerkesztő és fotó: Kacsó Lajos

Cím: 1440 Budapest, Pf.: 22.